

Samenkörner (Neue Folge 20) 1926

Două văduve

Doamna D. era deja de mulți ani văduvă. Ca negustoreasă de fructe, ea își întreținea numeroasa familie prin micul ei negoț. Câștigul era adesea foarte mic, dar sărmana văduvă îl cunoștea pe Acela care promisese că va fi Sprijinul văduvelor și Tatăl orfanilor. Încrederea ei n-a rămas niciodată de rușine. Ea locuia deja de douăzeci de ani în aceeași casă veche și întunecoasă, martorul mut al bucuriilor și al suferințelor ei, și, în cele din urmă, și martorul celei mai rele dezamăgiri, când, de fapt, fusese silită să se mute de acolo.

Proprietara casei a vizitat-o într-o zi și i-a explicat fără înconjur, că dacă nu plătește dublul chiriei de până acum, va trebui să părăsească, la sfârșitul lunii viitoare, casa.

„O, dragă doamnă”, a exclamat ea, „aveți milă de o biată mamă părăsită și de copiii ei mulți! Și dumneavoastră sunteți văduvă și știți că v-am plătit chiria întotdeauna fidel, cu toate că de multe ori ne-a fost destul de greu. Știți, de asemenea, că a trebuit să îndur deja multe pierderi. Pentru Numele lui Hristos, nu ne alungați din casă!”

„Pentru Numele lui Hristos!” a strigat proprietărea pe un ton batjocoritor; „ce vreți să spuneți cu aceasta? Hristos este banul meu, căci el îmi dă ce îmi dorește inima. De fapt, ce-mi pasă mie de binecuvântarea lui Dumnezeu? Vă las să alegeți. Fie plătiți chiria dublă, fie vă cărați.”

„Mă voi muta”, a spus sărmana văduvă liniștită, „dar gândiți-vă că Dumnezeuul atotputernic îi pedepsește pe cei avari și defăimători. Cine știe dacă nu va trebui să părăsiți această lume înainte ca eu să vă părăsesc casa? La ce vă vor folosi atunci toți banii dumneavoastră!”

„Tăceți!” a strigat proprietărea casei furioasă, „și țineți-vă superstiția pentru dumneavoastră! Dar, înainte de toate, faceți în așa fel, încât să plecați cât mai curând!”

Zilele și săptămânile treceau și doamna D. își continua liniștită micul negoț. Ea se încredea în Tatăl ei ceresc, că El a pregătit pentru ea și pentru copiii ei un adăpost într-o altă casă.

Și proprietara bogată?

Înainte să fi trecut luna, a fost văzut un cortegiu funebru, însoțind-o din casa ei la ultima ei locuință. Astfel a murit cea care îi răspunsese unei biete văduve, în strâmtorarea ei: „Hristosul meu este banul. Ce mă interesează pe mine binecuvântarea lui Dumnezeu?” Judecata lui Dumnezeu năvălise subit asupra ei și a trebuit să lase în urmă toate de câte era legată inima ei.

Titlul original: „Zwei Witwen”
din *Samenkörner (Neue Folge 20) 1926*